

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1787-ҳадис

1787/5089 – وَعَنْهَا رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللهِ عَلَى ضُبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ، فَقَالَ لَهَا: «لَعَلَّكَ أَرَدْتِ الْحُجَّ». قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجِعَةً، فَقَالَ لَهَا: «حُجِّي وَاشْتَرِطِي، فَوَلِي: اللَّهُمَّ حَلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي». كَانَتْ تَحْتَ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ.

1787.5089. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Зубоъа бинт Зубайрнинг олдига кириб, унга: «Ҳажни ирода қилибсанми?» дедилар. У: «Аллоҳга қасамки, ўзимни фақат бетоб ҳис қиляпман», деди. У зот унга: «Ҳаж қилавер ва шарт қилиб: «Аллоҳим! Эҳромдан чиқиш ерим Сен мени тутиб қолган жойдир», деб айт», дедилар.

У Микқод ибн Асваднинг никоҳида эди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI